श्रीगणेशायनमः ॥ कालिकायैनमः ॥ ग
णेशं नमस्कृत्य कुर्वे फलाब्धिं बुधानां मुदे ष
ष्टिसंवत्सराणां ॥ तथा द्वादशात्मत्रियोर्धान्य
मेघस्यैशं क्रमात्सस्यराड्नीरसेशः ॥ १ ॥
न्नृपादं इनो तौरता: सुधिरायां तथा सस्यवृ
ष्टिर्येन्मेघ्य वृष्टा ॥ क्वचिद्दैवयोगाद्भयं रो
गहानी जनो यं सुखी स्यात्स प्रवेभवाब्दे ॥ २ ॥
सुवृष्टिः पृथिव्यां भवेद्धान्य वस्त्राध्य नानासुवृ
द्धिस्तथा चोरनाशः ॥ सदा गोषु दुग्धं प्रजादी
बद्धकुस्यान्नृपो वह्निभीतिर्विभवे भवाब्दे ॥ ३ ॥

Title - फलाब्धि
Author - मृत्युंजय कोकिल. (शके 1685)
Date - ?
Sub - ज्योतिष.
Folio - 16
Xerox - 32

वध्रूपुत्रामित्रानुरक्तोजनः स्यात्स्वधर्मेप्र
सक्तः सदासत्य निष्ठः ॥ बलक्ष्मीमदाध्मान
पायुद्भ्राजः सुजेतुं किलान्योन्यमबेच
श्रुक्ते ॥४॥ धरास्वामिनोयुद्धभूमौजयास
द्विजेभ्यः प्रमोदेन दास्यंति वित्तं ॥ सदैवे
ष्टलाभान्विताः सर्वलोका भविष्यंति के
पिममोहेगदाध्याः ॥५॥ श्रमेणान्विता
यद्यपिप्राणिनोनोस्वधर्मंत्यजिष्यंतिय
द्वल्पवरी लुंगकारिष्यंतिमेघाः प्रवृष्टिं धरा
साकृणाक्षैवपस्योग्रजानां नुवर्षे ॥६॥

जनाः स्वान्यरांश्चान्नदानैः श्रुतिशान्द्विजां श्च

स्त्रविशान्विशेषाद्धनाद्यैः ॥ कलत्रंचरसासु

नाद्लालनाद्यैः सदा प्रीणयंसंगिरो नाम्नि

वर्षे ॥ ७ ॥ धराद्व्यसस्योघपूर्णां तु दद्या

द्विजायज्ञकर्मोत्सुकाः स्युः स्वधर्मात् ॥ तडा

गाद्यो वारिपूर्णा अपिस्युर्नकेषामपिस्या

द्दद्दश्री सुखाब्दे ॥ ८ ॥ घनोवर्षणं स्वल्पमा

त्रं हि कुर्याद्दतो धान्यजातो भवेस्वल्पताच ॥

जनो तो भ्रमात्सर्वदेशेन विंदेत्सुखं भूपतेः श्री

मदाज्ञाववर्षे ॥ ९ ॥ क्षितिः सस्यपुष्टा जनोवि

3

२

॥श्री॥

न्नपुष्टेऽभवेद्दुग्धपर्णा गवादिः प्रपुष्टा॥ सुरक्ष्मा
सुराचींपरोक्षपतिः स्या द्वैतासीषु वृद्धायुवा
नोयुयाब्दे॥१०॥ वनेऽन्योन्ययुद्धेन रुत्वाचर
स्यांन्नृपाः पालयिष्यंति लोकान्सुनीत्या॥ सुदृ
ष्ट्या सुवृक्षमिः सुसस्या सुनीरा सुचिन्ता सुलीलं
भवेद्धात्ववर्षे॥११॥ क्षितीशाः स्वभूमंडलं र
जयित्वा सदारागधर्मैर्नियुद्धे रतास्युः॥ भु
वं पूरयिष्यन्ति मेघास्तुवाभिर्भवेयुः सुरा
ली द्धवोपीश्वराब्दे॥१२॥ रलासस्य युक्ता
फला धालतादिः पयोदः पयोवर्षणे स्याद्यथेच्छं॥ प्र
राना श्चचित्ते प्रकुर्यादनीतिः सुवेश्येव मोहं बहुधान्यवर्षे॥१३॥

२

4

महीश्वरारणेन्योन्यमाहत्य नाकं गमिष्यंति चोराभवि
ष्यंति लोके ॥ घनः केवलं सूर्यमाछादयेद्धे प्रमाथिन्य
नंगो मुनीन्द्रीडयेच्च ॥१४॥ घनालिर्जलालिं सुवर्षेदि
ला स्यात्सुपान्या जनो यं सुखी हीष्टलाभात् ॥ प
राजित्य शात्रून्क्षितीशाः सुशांता मुनीन्द्राः समाधौ
स्थिरा विक्रमाब्दे ॥१५॥ द्विजायन्ते सक्तानद्यायु
द्धरक्ताः शचीशाः स्वहर्षा स्यजेद्वारिधाराः ॥ धरा
वित्तसस्यौघपुष्टा हर्षदा स्यात् जनानामरोगः
सुभिक्षं द षाब्दे ॥१६॥ धरित्री फलैः सस्यसं
घैर्भवित्री विचित्राः कलाभिर्जनाः सच्चरित्राः ॥
फलस्त्रैर्युताः स्युर्नृपाः कामचित्रैर्निमंत्रैरता

दास्यंति लोकाः ॥ चनानां कणानां सुभिक्षं व्यया
स्यात् द्दुरामंडलेरोगहानिर्व्ययाब्दे ॥२१॥ जनारोगा
हीनाधनैःसस्यवृंदैरुपेताः सुखाढ्याः भविष्यंति देवान्
गुरुं शास्त्रवेदस्मृति तान्नपूर्णा द्विजाः सर्वजिद्वत्सरे
राजनात्राः ॥२२॥ नृपावैरिहीनाः प्रजारंजनेच्छावधू
पुत्रसंपत्समेताजनाः स्युः ॥ राचीरोगं बुवृष्टौ सदालं
ठितो पिधराधान्य ललसर्वधार्याख्यवर्षे ॥२३॥ प
योवर्षणो द्युत्त इंद्रः पृथिव्यां मनुष्या भयव्याधिही
नाः सुखाढ्याः ॥ महीसस्यवित्तान्विता हर्षदास्याद्विरो
धो नृपाणां विरोध्याख्यवर्षे ॥२४॥ महीशाजनाश्च
स्वकीयं स्वभावं विहायान्यशीलस्थितादंभयुक्ताः ॥
स्वदेशं विहायान्यदेशं भवेयुर्वृहद्द्रव्यधान्यं विलुसाख्य

वर्षे ॥२५॥ धरामंडले मंडलेशा बलाढ्याः सदा संग
रे शत्रुपूज्या भवेयुः ॥ सरोगाः सचिंताः स्वगेहे पि
लोका अपि स्वल्पवृष्ट्यौकृपाः स्युः खराब्दे ॥२६॥
यदा स्वीष्टमिष्टं जलं क्षेत्रनाथस्तदा मेघवृंदस्स जै
दं कुपूर्णं ॥ अतः पार्थिवाः सस्यपूर्णा जनाश्च रतादे
वविप्रार्चनेनं दनाब्दे ॥२७॥ परात्याग्रधान्यासबकं
त्यसस्या जगद्रोगहीनं सुखाढ्यं सवित्तं ॥ घनः सांद्रनी
रः सदावृष्टिकृत्स्याद्धुभीर्षान्नृपाणां विपर्वे जयाब्दे
॥२८॥ विवाहक्रियोत्साहयुक्ता जनाः स्युः क्षितिर्धान्य
वित्तौघयुक्ता सुरूपा ॥ पयोदांबुदानैः प्रपूर्णा हि कु
र्यात्तडागं च वापीसुकूपं जयाब्दे ॥२९॥ मुक्ताजालि
गोधनपुष्टेर्व्रजे पूर्णं सुभिक्षं घनेऽत्यांबुदस्सस्यपि स्या
त् ॥ गदेभ्यो रसंघैः स्मरेणापि लोको बहिः पीडितोऽतः सदा

मन्मथाब्दे ॥२०॥ घनोऽल्पांबुदाता क्वचित्स्यात्सुभिक्षं जनाश्चौ-
रभीतिः सामयप्राप्तचिंताः ॥ नृपाः सैन्यसंघेन शत्रूंश्च नेतुं
गताश्चेज्जिताः स्युः परैर्दुर्मुखाब्दे ॥२१॥ महद्युद्धतो भूपती-
नां धरास्याद्वसा सस्यमालीनाबुधोता घनानां ॥ कणानां तु
मोल्पं भवेन्मध्यमं हि सुखी सर्वलोको भवेद्धेमलंबे ॥२२॥
रणोत्कंठिता भूपतीनां गणाः स्युः सुरेशो महद्वारिपातो तु मे-
पि ॥ जनल्पस्य धान्यस्य कर्ता भवेद्धि सुखी स्यात्सदा तोऽजनोऽ-
ब्दे विलंबे ॥२३॥ विकारो रणार्थो हि दस्यान्नृपाणां भवेद्देवरा-
जोऽल्पवार्वृष्टिकर्ता ॥ कणो ह्यल्प एवात्र सस्यं बहु स्यान्न-
नु व्याधिराधिर्विकार्याख्यवर्षे ॥२४॥ नृपालारिपुप्राणनाशोत्सु-
काः स्युः सुशीला जनाः सौख्ययुक्ता भवेयुः ॥ घनो वारिबाहुल्य-
दाता पि दाता कणानां भवेच्छार्वरी साख्यवर्षे ॥२५॥ भयं तस्क-
राद्दुःखमंगेषु रोगात्सुखं द्रव्यतः किंचिद्प्राप्तमेव ॥ सुराधीरा

५

तोवारिवाफुल्पपानात्तवाबेऽगमसस्यस्यनाशोऽधरायां ॥ ३८ ॥
पशुद्रव्यधान्यैःसमेताधरास्याद्विजावेदशास्त्रेयी[illegible]तनि
ष्ठाः ॥ विवाहोत्सवाद्यैरुपेताजनाःस्युर्घनोवारि[illegible]हुभ
रुत्सुवर्षे ॥ ३७ ॥ मिथःप्रीतियुक्तान्रूपालोकपालाद्रुमाःपांथ
पालाःफलेच्छाययाच ॥ धरासस्यसंघैर्न्रूपालाकुपालाज्ज
लैर्मेघपंक्तिःशुभंशोभनाब्दे ॥ ३८ ॥ सुवृष्ट्याकृषाणांजल
नांफलानांप्रवृद्धिर्धरायांतडागेद्रुमेषु ॥ सदाक्रोधचलोभौ
न्रूपेषुप्रजासुभवेतांसुखंक्रोधिवर्षेनताभ्यां ॥ ३९ ॥ घनो
दास्यतिस्वल्पमंबुदुर्भिक्ष्यात्सुभिक्षोहास्यतःसस्यमल्पंफलंच ॥
जनेष्वोगदंचस्वकर्मापिलक्ष्मीर्न्रूपाणांचलास्याद्विश्वावसौहि
॥ ४० ॥ जनानांसुखंनोजयोनोन्रूपाणांजलंनोधिकंनोसधा
न्यंभुविस्यात् ॥ गदोलोकसंघेभयंराजसंघेऽम्र धान्यंभुविस्या
त्पराभवाब्दे ॥ ४१ ॥ पयोदोल्पवारिप्रदोतोल्पधान्यंफलंपुष्प
मप्यल्पमात्रंद्रुमेषु ॥ गदाधीजनेषुक्षितीशाश्चकुर्युर्मिथोयुद्धम

५

10

ब्दे भवं गेसु सुखं नो ॥४२॥ करिष्यंति युद्धं महद्राजसंघाः क्षितौ चौ
रभीतिः सुखं नो जनेषु ॥ जलं नो घनेभ्यो ल्पसस्यं द्रुमेषु न पत्रं
च पुष्पं फलं कीलकाब्दे ॥४३॥ द्विजा आश्रमोक्तं स्वधर्मं च कुर्यु
र्नृपाः त्वां तवैराः प्रजापालनेच्छाः ॥ घना मध्यमं वारि दद्युः पृ
थिव्यां कणा मध्यमः पुष्टिदः सौम्यवर्षे ॥४४॥ ग्रहे कोशवृद्धिर्गि
तद्भूपन्नपायां पयस्वंतां सुवृष्टिः सुखोपेतनृणां ॥ जलपापूर्णमेघस्य
जेदं बुजालं धरायां सुसस्यं हिंसाचारयाब्दे ॥४५॥ दुराचाररत्री
लान्नृपा नो नृपालाः स्ववैर्य्याहतेलानते भूमिपालाः ॥ पयोदा
नतेनामतः स्युः पयोदा जनौतः संचितो विरोधं च लदब्दे ॥४६॥
लयं यांति युद्धेन भूपाः पृथिव्याम तस्कोर भीतिर्गदोपि प्रजा
नां ॥ सुखं नो भवेद्भूरि वारिप्रदो नो पयोदो ल्पसस्यं परीधा
विवर्षे ॥४७॥ पयोवृष्टिरल्या कणो ल्पो धरायां धरानाथ सं
घामि थो वैरयुक्ताः ॥ दरिद्रा अपि स्युः प्रमादैः समेताः प्रमा
भिन्यतो जीवनं स्यात्कथंचित् ॥४८॥ सुकालो नृपालो भवेद्

मिपालोभवेद्धारिदोवारिदोधान्यदोपि॥द्विजानांसुधर्मा
सुधर्मासुधान्ताजनानांसदानंद आनंद वर्षे॥४९॥
महद्धारिपातात्स्थितोधान्यनाशःकदाचित्सुभिक्षात्सुभिक्षदा
द्विजानां॥जनाःस्युःस्वकार्येरताअन्यकार्येशठाःस्युर्दयोनाः
सदाराक्षसाब्दे॥५०॥नृपाअन्यराज्यंसमाहृत्यसहस्थानतेश्वत
लेयत्किभाग्येतिभीतिः॥मितांबुप्रदामेघपंक्तिःखलुस्यादन्न
र्घंतुसस्यंबहुस्यान्नलाब्दे॥५१॥पयोदाःपरंत्राब्दमात्रान
वादीहरिष्यंतिराज्यंनृपालाःपरेषां॥इतिभ्यापिभ्रमोक
धंचैनुधान्यंभवेन्मंगलंकुत्रचित्पिंगलाब्दे॥५२॥घनेभ्यः
रिवारिप्रदेससप्तीलोकपोत्कर्षकश्चरफलोत्कर्षकर्तो॥द्रुमैः
स्यान्निराधिर्जनोलोकनाथोप्युपाधिःसुखीनिर्गदःकाल
वर्षे॥५३॥सदावारिदोप्यंबुदःपुष्टिकर्त्ताकणानांचरोया
फलानांद्रुमेषु॥अवैराःक्षितीशाःसदानंदपूर्णाःसुभिक्षदा
दुर्भिक्षेमसिद्धार्थिवर्षे॥५४॥नृपालाःस्युरन्योन्यवैराज्जनानां

भयं चोरशार्दूलजं सस्यनाशः ॥ भवेद्दूर्षणं स्वल्पमेवांबुदेभ्यः
कुले: क्षेमसौख्यं भवेद्रौद्रवर्षे ॥ ५५ ॥ भविष्यंति शाकन्विनि
र्जिस दुष्टा नृपा यद्यपि स्युर्जनाः सौख्यपुष्टाः ॥ सुतस्त्रीयुताः
सस्यवित्ते गरिष्टाः सदा हायने दुर्मतौ नष्टकष्टाः ॥ ५६ ॥ घ
नः स्वंबुदा ताः धरा सस्ययुक्ता प्रजापालनोत्कंठिताः शांतचि
त्ताः ॥ नृपाः स्युर्द्विजा वेदशास्त्रप्रवीणा विवाहादिकृतौ ज
नो दुदुःखी स्यात् ॥ ५७ ॥ घनाः स्वल्पमप्यंबु दास्यंति नेव ध
राप्यल्पधान्यं न दद्याज्जनेभ्यः ॥ महान्व्याधिरप्यंतक्षद्दुस
रेरु ध्यिरोरुरिणि क्षेमवार्तापि नैव ॥ ५८ ॥ जलं नो भवेन्मेघ
तो नैव सस्यं धरातो भवेच्चौरभीतिः सदैव ॥ नृपाणां भवेद्यु
द्धमन्योन्यकर्मो प्रजा दुःखिता स्याद्विरक्ताक्षि वर्षे ॥ ५९ ॥ ल
यः पूर्वसस्यस्य धान्यं बहु स्यात् सरक्तरतलेभः समं दास्यतीद्रः ॥
ध्यनं कुत्रचिद्रक्षितुं नैव शास्यं प्रजा भूपती क्रोधिनो क्रोध
नाब्दे ॥ ६० ॥ महद्युद्धकर्ता भवेद्राजसंघः क्षितौ भीतिकर्ता भ

वेश्योरसंघः॥ कृणक्षौद्रत्तलांतकर्तोघनौघः क्षयावेन्नहर्तीग्र
थंचिज्जनौघः ॥५९॥ इतिश्रीमत्कोकिलोपनाममत्संजयदैव
विरचिते फलाब्धौ षष्टिसंवत्सरफलतरंगः प्रथमो भुजंग
रतेन ॥ ॥ अथ राजादिविचारः ॥ योवासरो मधुसितप्र
तिपत्तिथौ वै सूर्योदये स्फुटगतिसोधिपतिः प्रदिष्टः ॥ घस्रदु
यं स्फुटगतिश्चेप्रतिपत्तदावीक्ष्य घस्राधिपोऽब्दपउतावमव
सरः स्यात् ॥१॥ यस्मिन्दिने दिनमणेर्भवति प्रवेशो मेषेस
एव दिनपः कथितोस्य मंत्री ॥ यस्मिन्दिने भवति सूर्यगति
स्तु कर्के नद्वासराधिपतिरत्र तु धान्यनाथः ॥२॥ स्याद्दार्द्रया
युतिरिनस्य भवेत्तु यस्मिन्वारे स वासरपतिः किल मेघना
थः ॥ यस्मिन्तुलाख्यक्रमणमस्ति स वारनाथोत्र येयो रसा
धिपतिरत्र किल द्विजेंद्रैः ॥३॥ यस्मिन्दिने धनुषि संक्र
मणं रवेः स्यात्तद्वारपः किल भवेत्स रसस्य नाथः ॥ य
स्मिन्दिने मकरसंक्रमणं भवेद्धि तद्वस्रपो निरसपो
यि हितो मुनींद्रैः ॥४॥ अथ स्वरव्यादीनां राज्यफलं ॥ ॥

४

राजा भवेद्यदि रविः शरदस्तदास्यात्क्रान्त्यां बुपुष्पफलमू
लविनाश एव ॥ राज्ञां मिथः कलहता भुवि चौरभीति र्लो
केषु रोगजनिता महती च पीडा ॥१॥ राजा विधुर्यदि भवे
द्धरदस्तदानीं सस्यं जलं बहु भवेद्बहुविग्रो विवृद्धिः ॥ व्या
धिर्न दुःखमणुनापि गृहे गृहे स्यात्कल्याणकार्यमखि
लं सुखयुग्जगत्स्यात् ॥२॥ अब्दाधिपो यदि कुजोऽनलचौ
रभीः स्यात्सस्यं चनं च विरलं जलवर्षणं च ॥ अन्योन्यवि
ग्रहरताश्च विलोकपालाः सस्या भवेत्कुजनिता नहि मंगलो
र्थीः ॥३॥ वर्षाधिपो यदि बुधो जलदो बुदः स्याद्भूमिः सुसस्य
फलवित्तविवृद्धिकर्त्री ॥ लोकाः सुभिक्षवशतः शुभकार्यकर्ता
भूपाः सुशांतमतयो द्विजदेवनिष्ठाः ॥४॥ राजा गुरुर्यदि त
दास्सुखदं घनांबु सस्यं सुभिक्षमतुलं फलपुष्पसंपत् ॥ गा
वोऽतिदुग्धसहिता पानिनो जनाः स्युर्विप्राः स्वधर्मनिरताः भु

मये धरापि लोकायसल्लक्षणप्रदा ॥ ४ ॥ बुधोस्ति मंत्री यदि तर्हि
जेनवः पयःप्रपूर्णा जलसंप्लुता मही ॥ सुरा गोलिता धर्मसुमु [illegible] दा
जायेन्नृपाः सकोशा ॥ हिग दौन [illegible] तले ॥ ४ ॥ गुरौ प्रधाने सति स
स्य दास्महो द्रुमाः फलाढ्या घनतोयदा घनाः ॥ महीभृतः कोश
भरेण हर्षिताः स्वाभिस्ततः सर्वजनाश्च हर्षिताः ॥ ५ ॥ कवेर्य
दि स्यान्नृप मंत्रिता तदा मही पयो धान्य धनादि संयुता ॥
नृपाः स्युरन्योन्य सहाय वर्द्धिता जनाश्च सर्वे सुखिनो ध
नान्विताः ॥ ६ ॥ शनैश्चरे मंत्रिणि वह्निचोरजं भयं जनानां ग
दजं च पीडनं ॥ महीतले धान्यफलादिकु [illegible] चिद्भवेत्सयोरे
जले [illegible] क्वचित्क्वचित् ॥ ७ ॥ इति श्री कौतुकलग्न [illegible] जयकृते प्र
लाब्धौ मंत्रिफलतरंगस्तृतीयो वंशाख्य [illegible] न ॥ ॥ अथा
ग्रधान्याधिपफलं ॥ अग्रकूणेशश्चेद् दिननाथः रवं जित वृष्टिः
सस्यविनाशः ॥ गोषु न दुग्धं चोरग दोषो युद्धमनल्पं भ्रमिप
तीनां ॥ १ ॥ सस्यपतिश्चेद् दोषाधिनाथो धान्यबहुसंभरि जल

स्यात् ॥ दुग्धबहुलं गोषु जनानां क्षेमसुखं स्यात्संततिवृद्धिः

॥२॥ चेत्फणपोऽस्त्कुंभे रिन वारि सस्यमपि स्यात्तस्करभी

तिः ॥ वह्निभयं च व्याधिजपीडा क्षेमसुखं नो कुत्र च भूमौ ॥३॥

चेदग्निपुत्रः सस्यपतिर्भवेत् सस्यफलाढ्या वारिसमेता ॥ स

र्वजनाः स्युर्भग्नदहीना वित्तसुखाढ्याः शांतनृपाः स्युः ॥४॥

धान्यपतिश्चेन्निर्जरपूज्यो भूः कणदा पयोदा घनपंक्तिः ॥ पुष्प

फलालिं दास्यति वृक्षो हर्षसमेताः सर्वजनाः स्युः ॥५॥ यदि

कणनेशो देवगुरुर्वै भूरिपयोदा वारिदपंक्तिः ॥ सस्ययुता भूः

पुष्पितवृक्षा रोगभयो ना लोकनतिः स्यात् ॥६॥ सूर्यसुतश्चे

त्सर्वकणेशो भूः कणहीना स्वल्पजलाढ्या ॥ कोशविहीनं राजग

हं स्यात्तस्करवह्निव्याधिभयं स्यात् ॥७॥ इति श्रीकोकिलम

तं जयदेवकृते फलाध्यो अग्निमधान्यपफलतरगाध्व

तुर्थस्तं पकमाला च तेन ॥ ॥ अथ मेघाधिपफलानि ॥

आदित्यश्चेन्मेघाधीशस्तर्हि द्रोणः किंचिद्दद्यात् ॥ धान्येः पुष्पे

हृन्नाभः स्याच्चोराग्निभ्यां भीरास्वीतिः ॥ १ ॥ चंद्रो मेघाधीशो
यदि मेघो दृष्टादंभो भवति ॥ नूनं लीक्षूणां गोधूमानां गोवि
भाणां वृद्धिर्भवति ॥ २ ॥ मेघे राज्ये कुजो माध्यमानीरालयतोऽश्र
न्यात्यत्व ॥ वाताग्निभ्यां भीतिर्लोके व्याधिर्विनाभावश्च
स्यात् ॥ ३ ॥ सौम्ये मेघाधीशे सस्यं भोलोके ष्टं सस्यं चै
व ॥ राजा युद्धकापि व्याधिर्नस्याल्लोके चानंदाश्च ॥ ४ ॥
जीमूतेशो जीवश्चेत्स्यात्सुभ्राद्दसो बाहुल्यं स्यात् ॥ सर्वधान्य
मैत्री राज्ञां धर्मसक्तः सर्वो लोकः ॥ ५ ॥ जीमूतेशः शुक्रः स्याचे
साधः सस्यं भवति द्रव्यं ॥ गेहे गेहे नित्यानंदोत्सवदेवानां ध
र्मे निष्ठा ॥ ६ ॥ मेघाधीशः सौरिर्यदि हि दृष्टिः कापि व्याधि
स्ताहि कोशेऽल्पः स्याद्बहुनाथानां सस्यं स्वल्पं स्तेनेभ्यानां ॥ ७ ॥
इति श्री कोकिलमत्स्यं जयदेवकृते फलाध्यायो मेघाधिप
फलतरंगः पंचमो विद्युन्मालावृत्तेन ॥ अथ रसाधिपफलानि ॥

यदिरसाधिपतिर्दिनकृद्भवेद्दुरुकमल्यतरंभुविमेघतः॥कृष्ण
गुडेक्षुतिलोद्यमहार्घता॥भुविचशीतभयंनसुखंभवेत्॥१॥ग्र
धृविधृतरसपोऽखिलधेनवोऽतिपयसोजलदाश्चतियारिदाः॥
ज्ञोतिकृणामखिनोद्विजपुंगवाधनयुताःसुखिनोनिखिलाजनाः
॥२॥रसपतिर्यदिधर्मसुतोभवेन्मधुगुडाज्यतिलोश्चज
लात्यता॥कनकमौक्तिकरौप्यमुखाल्यता॥कुंकुमजंबुफ
लादिमहार्घता॥३॥रसपइंदुसुतोयदिसंभवेत्कुसुम
चित्रकहिंगुकणाल्यता॥कृष्णफलंचसरक्तटिनीभ
वंसुफलताऽमलकाम्रमधूकजा॥४॥यदिगुरूरसा
पोबहुलंजलंकनकचंदनचंद्रचयोभवेत्॥घृततं
जंबरतूलसमृद्धिताबकुलमिक्षुमुखंबहुकुंकुम
॥५॥यदिभवेद्दुरानारसपस्तदासुलवणेधृतितिला
दिमहार्घता॥सकलकांस्यजतुत्रपुमौल्यताबहुलतांगु

यदि शनी रसपोत्यजलं घना

गवांसुखतान्वयां ॥६॥ यदि शनी रसपो न्यजलं घना

लनकरोपरसौघमहर्घता ॥ जगति पीडनमेव गदाद्

लनकरोत्यपरसोघमहर्घता ॥ जगति पीडनमेव गदाङ्क

वेहिरललोमजनीलजवस्तता ॥७॥ इति श्रीकोकिलम

संजयदेवकृते फलाध्यौ रसाधिपफलतरंगः षष्ठोद्भुतवि

लंबितवृत्तेन ॥ अथ पश्चिमधान्याधिपफलं ॥ स्वर्यभ्वे

चरमकूणेश्वरईतिभीतिवृद्धिर्नोजलकूपायोर्जनोज्वरार्तः ॥

राजानः समरविप्यायिनोमिथः स्युर्वृद्धिः स्याच्चणककुलि

त्थयोर्नयावं ॥५॥ चंद्रम्बे चरमकूणाधिपो हितर्हिजीमूतो

बहुजलदोदुमाः फलाढ्याः ॥ गावोबहुकणदुग्धदानशीला

मीशाः सकलजनाश्च मासमेताः ॥२॥ पुत्रोसकणप

तिर्यदातदास्यादसल्पं कणफलमूलकंदनीरं ॥ भीतिः स्या

दनलभवाचशस्त्रजातायुद्धस्या जगति महच्च भूपतीनां

॥३॥ मौ पुत्रोहि चरमधान्यपायदास्यात्कोपरमे शुकलममुक

जाविवृद्धिः ॥ गोकालीषु बहुपयः सुखंजनानां विप्रे निगमम

नुस्मृति प्रवीणाः ॥४॥ जीवश्चेच्चरमकुणेश्वरं लग्नदास्या
द्रोकाल्पो बहुतरदुग्धसंयुताः स्युः ॥ मेघः स्याद्बहुफ
णदांबुदः सुभिक्षं विप्रेन्द्रा मखविधिषु सकाः श्रुतिज्ञाः ॥५॥
पश्चाद्धान्यपउत्तानायदात दास्या जीमूतो जलददलाति
सस्यपूर्णा ॥ वृक्षाः स्युर्बहुफलपुष्पिताः सुभिक्षाद्यत्रेष
स्तुकमतयो द्विजाः सुधर्माः ॥६॥ सौरिश्चेच्चरमकुणाधि
पाभवैदृद्यान्नोऽल्पमपि जलं घनो च राये ॥ भः सस्यश
रादिकृतो जनायदद्यान्नि दृव्याः क्षितिपजनाश्च रोगिणः
स्युः ॥७॥ इति श्रीकोकिलमत्संजयलतेफलाध्यो पक्ष्व
मधान्यपतिफलतरंगः समाप्तः प्रहर्षिणी वृत्तेन ॥ ॥
अथ निरस्यापिपफलं ॥ सूर्यश्चेन्निरसेन्नो मुक्ताचंद
नयोः स्यात् ॥ ताम्रस्यार्घ विवृद्धिर्माणिक्यस्य किलापि
॥१॥ चंद्रश्चेन्निरसेरास्तर्हि स्यात्प्रजतस्य ॥ मुक्ताया व
सनस्यार्घीधिष्यं निखिलस्य ॥२॥ भौमश्चेन्निरसेरौ

जाजीतूलगुडानां ॥ सर्पिर्गुग्गुलपणस्य स्यादर्घस्य विवृ
द्धिः ॥ २ ॥ सौम्यश्चेन्निरसेशो मुक्ताया कनकस्य ॥ लोह
स्यापि महार्घत्वं नागस्य भवेच्च ॥ ४ ॥ जीवश्चेन्निरसे
शः पीतस्याद्भूसनादि ॥ अत्यर्घं च हरिद्रा पूर्ववस्तु मता
र्घो ॥ ५ ॥ शुक्रश्चेन्निरसेशः कर्पूरागरुहेम्नां ॥ मुक्तानां वस
नानां मौल्यस्याति विवृद्धिः ॥ ६ ॥ सौरिश्चेन्निरसेशो लो
हानां सकलानां ॥ अर्घस्यापि विवृद्धिर्वस्तूनाम् सिता
नां ॥ ७ ॥ इति श्रीकोकिलमत्स्यजयदैवतकृते फला
ध्यो निरसेश फलतरंगो ष्टमो मदलेखाद्वन्नेन ॥ ८ ॥
अथ राजादिकस्य फलमाह ॥ यदाब्दपस्य भास्वतः कर्णे
शता च मंत्रिता ॥ तदाल्पवारिधान्यता भवेत्सदा च मन्युता
॥ १ ॥ भवेत्क्रमेण मंत्रिता विधोः शारस्पतेर्यदा ॥ तदांबुभिर्घ
नैः कणैर्युता धरा भवेत्सदा ॥ २ ॥ शारस्पतेः कुजस्य चेत्सधा
नसस्य नाथता ॥ अवृष्टि चोरवह्निता भयं धरातले तदा ॥ ३ ॥

१२

बुधस्य वर्षपस्य चेद्रूपणे द्रुमधान्यता भवेत्॥ अवर्षणं मह
मरुत्तदा कलिर्हि राजसु॥४॥ गुरोः सुरस्तने यदा प्रधानता
कृपा नृता॥ तदा मखाध्ववृष्टिभिः सुभक्षिता धरा भवेत्॥५॥
कवेस्तु वर्षपस्य चेत्सुमंत्रिता कणे गता॥ फलेषु धान्य
वार्धनैर्युता वसुंधरा तदा॥६॥ शनेर्यदा नरस्तु तेष्वम
पधान्यनाथता॥ नृपां बुधान्यनाशता गदाग्निचोरभीस्त
दा॥७॥ इति श्रीकोकिलम सं जयदेववतविरचिते फलाब्धो
राजाद्येकता फलतरंगो नवमो नगस्वरूपिणी वृत्तेन॥
अथ नवमेघानयनं तत्फलानि॥ आवर्त संवर्तक पुष्कराद्य स
द्रोणाख्य कालाख्य सुनील वारुणाः॥ वायुस्तमश्चैव कुलेरवेष्वयं
षकेन नीरौर्हृतिं के १ सति शेषिते शाके॥१॥ आवर्त मेघो यदि
तर्हि शालिका गोधूम कार्पास यवादि नो भवेत्॥ आज्यादि
ज्ञानामपि हीनता भवेत्स्वल्पं जलं स्याद्बहु निर्धनान धैर्यता॥२॥
संवर्तनामा यदि नीरदो भवेत्सर्वत्र वायुः परमार्तिदो भवेत्॥

१२

सर्वेजिना भूपतयश्च ग्रामतो धर्मेषु सक्ता विषयांतरेषु नो ॥ ३ ॥
चेत्सुधारो वारिधरो भवेत्तदा स्वल्पांबुदो नीरधरो भवेत्स
दा ॥ पापातिवृष्टिरखिलरोगवृद्धितो लोकस्तया स्यात्तु कल
त्रेण न सौख्यभाक् ॥ ४ ॥ शेषाः पयोदो यदि तर्हि वारिदः सद्
रिदः सस्यधराधरामता ॥ धान्यैश्च वित्तैः सुजनो जनो भ
वेद्भूपाः स्वभूपाश्च नकोशपुष्टितः ॥ ५ ॥ कालांबुदः स्याद्य
दि तर्हि वत्सरे नो वारिदः स्यात् जलदः सुभूतले ॥ लोकाश्च
सर्वे विकलाः गदार्तितो भूपाः स्युरन्योन्य विरोधसंयुताः
॥ ६ ॥ नीलो भवेच्चेज्जलदः स वारिदो गावोति दुग्धा बहु
वत्ससंयुताः ॥ धुणाजिवासोभिरलंकृता मही सर्वे जनाः
पुत्रकलत्रतोषिताः ॥ ७ ॥ धाराधरश्चेद्वरुणाभिधो भ
वेत्तर्हि इहलोके वारुणोति वारिदः ॥ स्याद्भूतलपोधो मरव
कर्मतत्परो धान्यैर्धनैः संततिभिः समुत्सुकजनाः ॥ ८ ॥

स्तुक्ते कलिविक्रमशकानयनं ॥ खषट्कृताग्निकृ ४३ निताधराश्च ८९
सेत वत्सराः ॥ गतः कलिस्तद्रहितं स्वमानमेव भोग्यता ॥ ४ ॥ कु
वन्हयः ३० खषट्कृता रसेषु ५६ संख्ययोनिताः ॥ गताब्दसंयुता
भवेदतो हि विक्रमः शकः ॥ ५ ॥ इति नगस्वरूपिणी वृत्तं ॥ अथा
पव्ययोस्त्रग्विणी वृत्तेन ॥ राजवर्षं स्वराशी शाकवर्षान्वितं त्याहृतं
पंच युग्बाणभक्त ५ शेषितं ॥ शेषमायो भवेल्लब्धमग्न्याहृतं प
च युक् पंचभक्त ५ शेषितं स्याद्व्ययः ॥ ६ ॥ भास्वतः षट्विधोः पंच
भक्त ५ वत्सराभ्रसुतस्याष्ट सौम्यस्य चास्य व्ययः ॥ ७ ॥ जीवक
व्योः कुपक्षा २१ शनेः स्युर्दशासैंहिकेयस्य च द्वादशाब्दा मताः
॥ ७ ॥ अथ विंशोपका स्रग्विणी वृत्तेनाह ॥ शाके त्रिघ्ने भक्ते
मुनिभि ७ रवशेषं द्विगुणितं शरै ५ र्युक् वार्द्धिः पुनरिह
ला सर्वविप्यिता ॥ कृष्णो घासः शीतोष्णपवनसुवृद्धिः
यकता विरोपक्ष प्रोक्ता अनु मुनिभिरेते नयविधाः ॥ ९ ॥

27

१४

शाके वेदे ४ निघ्ने नग ७ परिहृते भ्रामे ९ समहितं द्विनिघ्ने शेषं द्युसुनारिह विधिः स्यादनु फलात्॥ तथानि
घ्नालस्याद्यमशामनरुद्रं भकभिदाः सुनेत्री निघ्न
न्तीसुरस फलयोरुत्सव इति॥ १॥ शाके षष्ठेकाग्नेर्मेद्वि
हतमवशेषं त्रिसहितं भवेदुग्रानुग्राधसुकतगदाऽव्याधि
चरितं॥ अनाचार प्राप्तो रुवजनपदोपद्रवनिरुत्सिद्धि इदं
चोरादीरप्रयमनलादीरभ्यता॥ १०॥ विषाग्नि लंघांति
श्वरपति निजस्वंपरस्थ नं ग्लहः पौंस्यं जारणमुपशमो मार
णाशमो॥ ततः स्तंभांतोवातमुखमयशीलंग्रहशमो॥ ११॥
शाके ऽग ७ घ्नभक्ते नवभिरवशेषं द्विनिहतं त्रिभिर्युक्तं स
स्याछलभद्रतिलब्ध्यादनुविधिः॥ नवे तेभ्रकोमरषकक
नकतानमंत्र स्वपरयोरन्नीकं भूर्यं बुच्युतिरजलवृष्टिः स्युरि
+मोह ऽपरम उच्चाटन शमो वशीकनाशो ०

१४

28

तिच ॥ २२ ॥ शाके बाणेषु शैले ८ नवजिरुतरुद्रे ११ अव्ययुणिते
पथ्यकूरौले ७ स्तष्टे द्विहतमिषुयुक्रुरोषमपि च ॥ क्रमाद्
उग्राज्जालाद्वयवजलाद्बीजत इति चक्षुर्घोत्पन्नं स्याज्जगद्
ति च विश्वायां शा उदितः ॥ २३ ॥ अथांबुगर्भ तत्पातौ शार्दूलवृत्ते
नाह ॥ चेन्मूलाद्य दशार्क भेषु जलदः शांपांबुपातोऽश्ववे त्रमी
र्ध्रादि दशार्क भानि जलदानि स्फुरद्वौमेषगे ॥ अश्विन्या
दि दशा कुंभेषु जलपाता रूर्क्षपातस्तथा गर्भो हादिषु ५
नंदर १५ व्रत्रिमितद्दिने १९५ वृष्ट्या च गर्भच्युतिः ॥ २४ ॥ अथ
रोहिणी चक्रं तोरकवृत्तेनाह ॥ अजसंक्रमणाद्यदि
नाकु अणत्तो गणयेत्तु सहाभिजिता विधिभं ॥ जल
धौ सुतटे गिरि संधि कूये द्विभ मिषि भिमितं कु ९ मा
मो २ ऽ भवेत् ॥ २५ ॥ अथाक्षादिसंज्ञा चक्रं मत्ताख्यवृत्तेनाह ॥
केंद्रस्थाने जलनिश्चयः स्फुर्दिग् रे खा सुस्फुरि हलटानि ॥

॥१५॥

कोणांतःस्थाः किल गिरयोऽद्रेः पार्श्वस्थाः संभवयउदिताः स्युः ॥१६॥
समुद्रादीनां फलान्याह स्वाक्षरपंक्तिवृतेन ॥ चेज्जलधिस्थं वि
ध्वस्तजो भं ॥ तर्हि घनांबुसस्यसमृद्धिः ॥१७॥ चेद्द्विपितारास्था
तटनिष्ठा ॥ वारिसमृद्धिस्तर्हि पनर्द्धिः ॥१८॥ पर्वतनिष्ठस्याद्वि
धिष्ण्यं चेत् ॥ नो जलवृष्टिस्तर्हि कणांतः ॥१९॥ संधिगतं चेद्[illegible]
भं स्यात् ॥ खंडितवृष्टिः सस्यविनाशः ॥२०॥ इति श्रीमत्कोवि
दोपनामकस्कंजयविरचिते फलाब्धौ अवांतरमिश्रतरंग
एकादशः ॥११॥ अथालंकारपद्यानि ॥ कालियमर्दहिममै
भ्यार्यमलंकार्यसदा ॥ स्तुवन्मंति छलसुरवमित्र
गिरं विघ्नपते ॥१॥ मानवकाक्रीडवृत्तं ॥ गणक
तवहि पंचांगोपयोगी फलाब्धिर्भवति यदि त
दा पंक्तेरवनीयो यत्नो रः ॥ कुलगुरुमुखतोऽर्थं
संविचार्यास्य रात्रौ सदसि पठनतोस्य प्राप्य

रोहिणी चक्र
समुद्रः ... सं० सं० ... समुद्रः ... सं० सं०

॥१५॥

सु

सित्वं यशोलं ॥२॥ सकल रसगुणज्ञाचार्य विद्व
न्र फलाब्धिं परम करुणया मत्सुंजयास्येन स
त्वा ॥ तवैवं विमलबुद्धिं वीक्ष्य कात्याऽर्पितोयं सुम
लिनमति शिष्यास्येषु विस्तारणीय ॥२॥ मालि
नीवृत्तं ॥ भजनभज चरणो त्वं कालिकायाः सुविद्व
न्नकुरु कुरु फलाब्धौ तत्कृते कांचिदीर्षां ॥ यदि ते
वमति तर्कौ विद्यते तर्कशास्त्रं पठ पठ यदि नेषीऽघ्यो हि
देहांतरगस्त्वं ॥ ॥ मालिनी वृत्तं ॥ शाके स्वप ... त्पो
मिते पि च सुभानो वत्सरे चायने याम्ये भाद्र सिते च पंच
दशातिथ्यां गीष्पते र्वासरे ॥ चोभास्वाद्दुनि यद्धि कायु जिव
वे पर्णीः फलाब्धिः ... तो ... मत्सुंजयकोकिलेनानिज

२५

दै

कीर्त्यैनागरषंकिल ॥ ५ ॥ शार्दूलच्छन्नो ॥ १

इति श्री मत्कोकिलोपनामवासुदेवदैव

ज्ञात्मजमत्स्कंदयविरचितः फलाब्धिः

पूर्णोऽभवत् ॥ ॥ कालिकायै नमः ॥

२६